

Uczeń klasy V a Szkoły Pows. № 2.

Franciszek Antoni. Z K

(10427)

Mojie przeżycie w Rosji. 10427

Było to zima 10 II 1940 r. gdy stek stek do domu i obudził nas ze snu. Kierowaliśmy się na nogi w cem kó spał. Tantisze z zadrzewieniem otworzyły drzwi do których ber namysłu nieniszcząca Ukrainówka wraz z enkaukistami. W pierwotnym momencie przeprowadzono rejs, a gdy wstępnie poprawiali karali się nam pokonanie. Wryszy na te ich słowa wybuchnęliśmy płaczem. Oni nas zaczęli uspokajać zapewniając, że najwyżej pojedziemy do drugiego wagonu. Kierowaliśmy się pokonanie, bo same były już przygotowane. Wkrótce usiedliśmy do nich i pojechaliśmy na pobliskiej stacji Płoszczadzie. Na stacji z okolic widniały wagony i przygnębieni ludzie noszący czerwone bagaż. Twarz i nos zakłoszczano

do wagonów i zamknięte na ciękie rasywy, a daleko
ta staly, konwoje. Taki wiecior pojęty ¹⁰⁴² przyszedł. Pier
ogniomuż wstrząsnął całym transportem jakby
kurdy przezwanieli co go spotka i Bieg nie kiedy
używany do końca. Dżeryne. Kolo południa przejedzieli
limy granicę. I zaraz po kilku godzinach rozerły
się ukrywać nędzne wioski rosyjskie i przygotowali
mieszkanie. Przykrość dostosowaliśmy już od pierwszej
szej stacji. Ale na dworze nas nie wyprawiano
jadąc kilka dni, male nas to obrzuciło do kurdego
trapili zmarznięcie. Ale kiedy przejedzieliśmy
po most na Wielkie małe rainteresowanie
powstało wśród wszystkich, bo naprawdę było na
co patrei. Im więcej posuwaliśmy się na północ
tem stawało się, zimniej. Po pewnym czasie
dojechaliśmy do Kottasa. Tam nas ujęła obowiązkowa
z wagonów i zaprowadzono do klubu, w którym
mocować było najostanie niepodobniństwem, bo wszyscy
i plaskiże bardziej na siach.

Pono karano nam bagaż torowiąć i wracać do zasi
jednokomendy, albo okropny dworzec nad granicą ¹⁰⁴³
koputami koniskimi. W owej chwili nikt z nas nie
myślał, iż dojechamy na jakieś kolonickie miejsce, bo
nikt nie zdążył się ubrać a mówiąc dochodziło do 50°.
Jechaliśmy tak dwa dni, aż o osią nasze uderzył średak
nie samowity, bo ukarali się nam baraki, a furman
orajmil, iż to miejsce naszego pobytu posiadał
pałacowa. Jel. Było to wsobote, zaraz, gdy tylko
wyjechaliśmy z zasi, karano nam iż do torów
i niedrule mieliśmy wolno, a w poniedziałek
posłaliśmy do pracy. Dzieci oto odrzucane lat
nie muszono do pracy. Strach ogarnia mnie no
mijal jak wspomnę, o tym i w taki sposób i inieg
zagadzając do mnie, a truba było iż do lasu z siebie
w rękę, której naprawdę, biegł się, bo nigdy
jej nie miotłem w rękę. Naprowadzono nas do
takiego lasu, który nie prowadził z siebie żadnego

i karano go i inni i robić. Tatus z dypozycjami
inni dremo, a ja z memuricą spakowaliśmy galerię.
I od tej chwili ciągle nas ganią do pracy bez
wypracynku. Cała nasza roślina chodziło do pracy
za wyjątkiem siostry katek. Pomimo to nie mogli-
my zrobić na kawałek chleba, za który trzeba
było płacić i to niewielki nikt kupić tego tyle ile
potrebował tylko kilka set gram na kisiorce
robotniczej. Kupy w stolowej były podobne do
naszych domowych pomysz i czasem zbroakły.
Komendant barwów się z nami obchodził, rato-
że byliśmy Polakami i wiemyliśmy w Boga.
Jednakże rymę przepowadłem recytując bo nie
chowałem. Nasłuchali juz maj, a dopiero
zareźły topnieć śniegi i spółka wydobyły się
zmarzniete borówki. Na ten widok wielka
radość ogarnęła wszystkie i ucieliły się do łas
zbierając je i smażąc, bo tu nie było nic lepszego

i ludzi chowali na cyngę. Ocuplito się 10427nym
crazie zaczął się okres cierń i czas przygód i weseła.
Przedko to jednak zmieniła, bo już na pocztku
wiosna zareźły się pucharski a poprzedzali jidżar
i skropne błota. Znowu się zapowiadają długa i smoga
roma. Ciężka praca zawsze na nowo. Pracowalem
tak aż do amnestii która pozostała ogłoszona 8 wiosna
^(zwieckie) Władze otwro robiły nam trudności i murieliśmy
jedocie na własny kont. I w tym czasie zatrudniliśmy
największego głodu, nędzy i wszaw. Podróżując
w torkich biedzie przejechaliśmy do tankińskich
kolchowów. Tam było nam wiele lepiej jak na posiolku.
Po niedługim czasie wyjechaliśmy z kolchowem do
Tarkientu. I Tarkientu pojechaliśmy nad more.
Nad morem pobytliśmy kilka dni i zatładowaliśmy
się na statek. Statekiem jechaliśmy w burzach
a przejechaliśmy recytując do Padlew. W Padlewie
było nam najlepiej ze wszystkich miejsc na naszego
pobytu.